

rer USA, hvis de blokerer for en langt mere substantiel FN-rolle? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål drejer sig om udenrigsministerens svar, hvori han siger, at begge muligheder er åbne i forhold til beslutningsforslaget. Det er jo rigtigt nok, men kan det tænkes, at udenrigsministeren vil nægte Socialdemokratiet det ønske at få en åben debat her i salen? SF har det samme ønske, og jeg er sikker på, at der er mange, der har det samme ønske. Var det, udenrigsministeren sagde, at han ville bruge sit snævre flertal sammen med Dansk Folkeparti til at undgå, at vi får endnu en offentlig debat om Irak? Er det virkelig holdbart at køre det her så lukket for offentligheden?

Om masseødelæggelsesvåben skal jeg ikke gentage min argumentation. Jeg synes, det nærmer sig det åbnelige – undskyld – at benægte, at masseødelæggelsesvåben var det centrale argument, da vi diskuterede det i marts.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

For at tage den sidste frækhed først – det med åbneligheder – havde jeg forventet, at hr. Villy Søvndal kunne læse, men han er undskyldt, når han åbenbart ikke kan læse.

Hr. Søren Søndergaard stiller to spørgsmål, som intet har med dagens emne at gøre, deri har formanden fuldstændig ret. Det, det drejer sig om i dag, er et beslutningsforslag om udvidelse med 90-100 personer af de grunde, som jeg nævnte før i mit resumé af debatten.

Jeg vil bare sige, at undersøgelsen om masseødelæggelsesvåben er jo ikke slut. Den rapport fra David Kay, som der er henvist til, som jeg står med her, siger: It is far to early to reach any definitive conclusions. Så det vil jeg da også fraråde hr. Søren Søndergaard at gøre. Det er en mellemrapport, der er kommet.

Jeg skal også være så venlig at svare på det andet spørgsmål om Syrien. Det er et referat fra Syrien, der eksisterer i det brev. Jeg har ikke set Colin Powells brev og kan derfor ikke forholde mig til det.

Kl. 20.10

Til hr. Søvndals spørgsmål om regeringen og FN's rolle: Vi har meddelt USA præcis det, jeg beskrev her i Folketinget som broen, som skal bestå af de to piller – som hr. Niels Helveg Petersen også efterlyste – hvorover flere styrker af forskellige nationaliteter og ikke mindst ikke-vestlig nationalitet kan komme ind.

Der er mange ikke-vestlige styrker derinde, men dem regner man jo aldrig med. Jeg tror, at både hr. Ulrik Kragh og hr. Peter Skaarup har nævnt en række ikke-vestlige styrker. Men det er som at slå vand på en gås, for det spiller åbenbart ikke nogen rolle, når man får kendsgerningen.

Der er masser af ikke-vestlige styrker, men vi ønsker flere, og vi ønsker også moderate muslimske lande fra den arabiske verden ind. Det kræver åbenbart en ny FN-resolution med mere magt til FN. Vi støtter mere indflydelse for FN i processen. Det har vi meddelt USA i en telefonsamtale med Colin Powell, og vi meddelte det i forrige uge i New York i EU-USA-mødet.

Til sidst om det at nægte at gå i salen: Jeg henholder mig kun til, hvad der står i beslutningsforslaget. Det er det, vi stemmer om.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jamen det nytter jo ikke noget, at udenrigsministeren siger, at et spørgsmål om masseødelæggelsesvåben ikke har noget med den her diskussion at gøre, for det har det selvfølgelig. Når vi skal sende 100 mennesker af sted til Irak, er det jo ret interessant, om de kan risikere at blive mødt med masseødelæggelsesvåben, og hvis man hævdede, at der var masseødelæggelsesvåben i begyndelsen af året, kan der vel stadig væk være masseødelæggelsesvåben.

Med de underholdende historier, vi har hørt om mobile laboratorier, og hvad ved jeg, er det jo klart, at Saddam Hussein stadig kan være i besiddelse af de masseødelæggelsesvåben og stadig kan bruge dem. Vil ministeren ikke erkende det? Det er jo fuldstændig absurd, hvis ministeren nu vil meddele: Nu har masseødelæggelsesvåben intet med tingene at gøre; nu er der ikke risiko for brug af masseødelæggelsesvåben.

Der er præcis den samme risiko for brug af masseødelæggelsesvåben nu, som der var i marts. Derfor har det absolut noget med sagen at gøre. Vil ministeren ikke erkende, at den trussel eksisterer, hvis der overhovedet er nogen som helst sammenhæng i ministerens synspunkt?

Så vil jeg godt gentage mit spørgsmål, for en ting er, at man henholder sig til, hvad der står i beslutningsforslaget, men det er jo klart, at hvis man mener, at en ting er tilstrækkelig omfattende, vil man ikke køre det igennem Det Udenrigspolitiske Nævn, så vil man køre det igennem